

brugeren har bopæl. Oprettelsen af FIN-NET giver forbrugerne øget bistand, når de bruger grænseoverskridende tjenester. I procedurebestemmelserne tages der hensyn til Kommissionens henstilling 98/257/EF af 30. marts 1998 om de principper, der finder anvendelse på organer med ansvar for udenretslig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet⁽⁷⁾.

(24) Direktiv 77/92/EØF bør derfor ophæves

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter regler for, hvordan fysiske og juridiske personer, der er eller ønsker at blive etableret i en medlemsstat, kan optage og udøve forsikrings- og genforsikringsformidling.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på personer, som udøver forsikringsformidling, når alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Forsikringsaftalen forudsætter kun viden om den forsikringsdækning, der tilbydes.
- b) Forsikringsaftalen er ikke en livsforsikringsaftale.
- c) Forsikringsaftalen omfatter ingen ansvarsdækning.
- d) Den pågældende person udøver ikke forsikringsformidling som hovederhverv.
- e) Forsikringen udgør et supplement til det produkt eller den tjenesteydelse, som leveres af en given leverandør, såfremt forsikringen dækker:
  - i) risikoen for driftsfejl ved, tab eller beskadigelse af varer leveret af den pågældende leverandør, eller
  - ii) tab eller beskadigelse af bagage og andre risici i tilknytning til en rejse bestilt hos den pågældende leverandør, uanset om forsikringen omfatter livs- eller ansvarsforsikring, forudsat at dækningen er accessorisk i forhold til hoveddækningen vedrørende risici i tilknytning til denne rejse.

- f) Det årlige præmiebeløb overstiger ikke 500 EUR, og forsikringsaftalens løbetid inklusive forlængelser overstiger ikke fem år.

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på forsikrings- og genforsikringsformidlerydelse, der leveres i forbindelse med risici og forpligtelser uden for Fællesskabet.

Dette direktiv berører ikke en medlemsstats lovgivning om forsikringsformidling, der udøves af forsikrings- og genforsikringsformidlere, som er etableret i et tredjeland, og som leverer ydelser på denne medlemsstats område ifølge princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, forudsat at der sikres ligebehandling af alle personer, som udøver eller har tilladelse til at udøve forsikringsformidling på dette marked.

Dette direktiv vedrører hverken forsikringsformidling, der udøves i tredjelande, eller virksomhed, som Fællesskabets forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som defineret i Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring⁽⁸⁾ og Rådets første direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed⁽⁹⁾, udøver i tredjelande via forsikringsformidlere.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »forsikringsselskab«: et selskab, som har opnået administrativ tilladelse i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikel 6 i direktiv 79/267/EØF
- 2) »genforsikringsselskab«: et selskab, bortset fra et forsikringsselskab eller tredjelandsforsikringsselskab, hvis hovedvirksomhed er at overtage risici, der afgives af et forsikringsselskab, et tredjelandsforsikringsselskab eller af andre genforsikringsselskaber
- 3) »forsikringsformidling«: virksomhed, der består i at forelægge, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af forsikringsaftaler eller at indgå sådanne aftaler eller at medvirke ved administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler, navnlig i skadestilfælde.